

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð varðandi gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja nr. 273
30. desember 1950.

1. gr.

Liður e í 39. gr. XV. kafla reglugerðarinnar falli niður.

Í stað hans komi nýr liður, er verður því 39. gr. e, svohljóðandi:

Amfetamín, dexamfetamín, metamfetamín og önnur skyld og álíka hættuleg efni og sölt þeirra, og er óheimilt að láta úti í einu meira en 150 mg handa einstaklingi.

Enn fremur fenmetralín (Preludin) og metýlfenidat (Ritalin) og sölt þessara efna, en af því fyrrgreinda má aðeins láta úti í einu 750 mg og af því síðargreinda aðeins 300 mg handa einstaklingi.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 1. nóvember 1962.

Bjarni Benediktsson.

Baldur Möller.

REGLUGERÐ

um landsútsvör.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Greiða skal landsútsvör í Jöfnunarsjóð sveitarfélaga samkvæmt reglugerð þessari.

2. gr.

Landsútsvör miðast við tvenns konar gjaldstofn:

1. Hagnað skv. II. kafla þessarar reglugerðar.
2. Heildarsölu skv. III. kafla þessarar reglugerðar.

II. KAFLI

Um landsútsvör af hagnaði.

3. gr.

Landsútsvör af hagnaði greiða þessir aðilar:

Áfengis- og tóbaksverzlun ríkisins og Sölunefnd varnarliðseigna.

Landsútsvar þeirra aðila, sem um ræðir í þessari grein, skal vera 5% — fimm af hundraði — af árlegum hagnaði.

4. gr.

Hagnaður telst sama og hreinar tekjur félaga til skatts, ákvarðaðar á þann hátt, sem lög nr. 70/1962 um tekjuskatt og eignarskatt og reglugerð skv. þeim lögum kveða á um.

III. KAFLI

Um landsútsvör af heildarsölu.

5. gr.

Landsútsvör af heildarsölu greiða þessir aðilar:

1. Síldarverksmiðjur ríkisins, Áburðarverksmiðjan hf., Sementsverksmiðja ríkisins, Viðtækjaverzlun ríkisins, Landssmiðjan og Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Landsútsvar þessara aðila skal vera 1½% — einn og hálfur af hundraði — af heildarsölu.

2. Þeir, sem flytja inn olíu og oliuvörur og annast sölu þeirra og dreifingu innanlands.

Landsútsvar þessara aðila skal vera 1⅓% — einn og einn þriðji af hundraði — af heildarsölu.

6. gr.

Til heildarsölu skv. 5. gr. telst sérhver sala eða afhending vöru, vinnu og þjónustu eða annarra verðmæta.

Eftirtalið telst þó ekki með í heildarsölu:

1. Andvirði fasteigna og lausafjár, sem seljandi hefur notað í eigin þágu eða við starfsemi sína, enda geti slík sala ekki talizt til atvinnurekstrar.
2. Andvirði verðbréfa.
3. Söluskattur af viðskiptum skv. II. kafla laga nr. 10/1960.

7. gr.

Landsútsvar miðast við heildarsölu skv. 6. gr., án frádráttar nokkurs kostnaðar. Þó má draga frá sölunni afskrifaðar skuldir, sem áður hafa verið taldar með í heildarsölu til landsútsvars, enda stafi þær af landsútsvarsskyldri sölu.

IV. KAFLI

Um framtöl, álagningu, tilkynningar, kærur, innheimtu o. fl.

8. gr.

Fyrir 1. marz ár hvert skulu gjaldskyldir aðilar ótilkvaddir senda skattstjóranum í Reykjavík framtal til landsútsvars.

Framtalinu skulu fylgja rekstrar- og efnahagsreikningar næst liðins árs, svo og önnur þau gögn, sem skattstjóra þykir við þurfa, til þess að landsútsvar og skipting þess verði réttilega ákveðið. Framtalsskýrslur og önnur gögn skulu vera í því formi, sem skattstjóri ákveður.

Þeir aðilar, sem skattskyldir eru til tekju- og eignarskatts og hafa heimilisfang í Reykjavík, þurfa þó ekki að gera sérstakt framtal til landsútsvars, hafi þeir skilað skattstjóra tekju- og eignarskattsframtali fyrir 1. marz, enda hafi því fylgt fullnægjandi gögn til álagningar og skiptingar landsútsvarsins.

9. gr.

Þegar framtalsfrestur er liðinn, ákveður skattstjórinn í Reykjavík í umboði félagsmálaráðuneytisins landsútsvar gjaldanda samkvæmt framtali hans. Sé framtalsskýrsla ófullnægjandi í heild eða einstökum atriðum, tortryggileg eða sýnilega gerð til málamynda, eða ekki talið fram innan tilskilins frests, skal beita ákvæðum VI. og VII. kafla laga nr. 70/1962 um tekjuskatt og eignarskatt, eftir því sem við á.

10. gr.

Nú rekur gjaldskyldur aðili atvinnu eða starfsemi frá heimilisfastri atvinnustöð utan heimilissveitar sinnar, eða þar sem aðal atvinnustöð er staðsett, og skal

hann þá láta fylgja framtali sínu fullnægjandi greinargerð um heildarsölu á hverjum stað.

Atvinnustöð telst heimilisföst í sveitarfélagi, ef gjaldskyldur aðili hefur þar fasteign til afnota fyrir starfsemi sína.

Skattstjóri ákveður eftir framlögðum gögnum, hve mikill hluti landsútsvarsins skuli lagður á hverja atvinnustöð. Fjórðungur landsútsvars, sem lagt er á hverja atvinnustöð, skal koma í hlut þess sveitarfélags, þar sem hún telst heimilisföst.

Við skiptingu landsútsvarsins skv. II. kafla skal farið eftir hlutfallinu á milli heildarsölu fyrirtækisins og sölu þess í hverju sveitarfélagi.

Nú hefur gjaldskyldur aðili eigi talið fram til landsútsvars eða framtali hans er ábótavant á þann hátt, sem segir í 9. gr., og landsútsvar því verið áætlað, og skal þá skattstjóri einnig áætla, hversu landsútsvarið skuli á lagt í hverju því sveitarfélagi, þar sem honum er kunnugt um, að gjaldandi hafi heimilisfasta atvinnustöð og með hliðsjón af þeim tilkynningum og gögnum, sem honum hafa borizt frá sveitarstjórnnum, sbr. 11. gr.

11. gr.

Telji sveitarstjórn, að gjaldskyldur aðili hafi haft heimilisfasta atvinnustöð í sveitarfélaginu, skal hún tilkynna skattstjóranum í Reykjavík kröfu sína um hlutdeild í landsútsvari skv. 10. gr. fyrir 1. marz. Sveitarstjórn láti fylgja tilkynningunni upplýsingar eða gögn til stuðnings kröfu sinni til landsútsvars.

Berist skattstjóra eigi tilkynning frá sveitarfélagi, svo sem fyrir er mælt í 1. mgr. þessarar greinar, og ekki eru fyrir hendi fullnægjandi gögn um skiptingu gjaldstofnsins milli sveitarfélaga, hefur sveitarfélag glatað rétti sínum til fjórðungs landsútsvarsins skv. 10. gr. Fellur sá hluti til skiptingar með $\frac{3}{4}$ hlutum landsútsvars skv. 2. mgr. 20. greinar laga nr. 69/1962 um tekjustofna sveitarfélaga.

12. gr.

Álagningu landsútsvars skal vera lokið fyrir 1. júní ár hvert.

Skattstjóri semur skrá um gjaldendur landsútsvars. Þar skal tilgreina nafn og heimilisfang hvers gjaldanda, heildarfjárhæð landsútsvars, svo og hluta hvers sveitarfélags í fjórðungi útsvarsins, sbr. 10. gr. Skrá þessa ber skattstjóra að senda félagsmálaráðuneyti og viðkomandi sveitarfélögum þann hluta hennar, er þau varðar. Jafnframt tilkynnir skattstjóri gjaldanda í ábyrgðarbréfi um heildarlandsútsvar, er honum hefur verið gert að greiða.

Landsútsvar greiðist til félagsmálaráðuneytisins.

Nú kemur í ljós, eftir að árlegri álagningu er lokið, að aðila, sem lagt skyldi hafa verið á, hefur verið sleppt af skrá, eða honum hefur eigi verið gert að greiða landsútsvar af öllum gjaldstofni, og skal þá skattstjóri leiðrétta það með nýrri álagningu, en gera skal aðila aðvart og gefa honum kost á að gæta réttar síns, áður en álagning fer fram. Skattstjóri tilkynnir síðan gjaldanda, félagsmálaráðuneyti og viðkomandi sveitarstjórn breytingu á landsútsvari á sama hátt og segir í 2. mgr. þessarar greinar. Um kærur og fresti fer eftir ákvæðum 13. og 14. gr.

Ekki skal reikna landsútsvar að nýju lengra aftur í tímann en 4 ár. Hafi gjaldandi skýrt frá tekjum sínum eða heildarsölu lægri en vera ber, má þó reikna landsútsvarið 6 ár aftur í tímann. Reiknast þá dráttarvextir frá þeim tíma, sem landsútsvarið hefði að réttu lagi verið gjaldkræft.

13. gr.

Gjaldandi getur kært álagningu landsútsvara til skattstjóra. Kæra skal vera skrifleg og hafa borizt skattstjóra innan 15 daga frá því ábyrgðarbréf um álagninguna, sbr. 12. gr., var póstlagt.

Fyrir 1. júlí skal skattstjóri hafa úrskurðað kærur og leiðrétt skrá þá, sem um ræðir í 12. gr., skv. þeim úrskurðum. Tilkynnir hann síðan kærendum úrskurði sína í ábyrgðarbréfi. Jafnframt tilkynnir hann félagsmálaráðuneytinu og viðkomandi sveitarfélagi breytingar.

14. gr.

Vilji gjaldandi ekki una við úrskurð skattstjóra, getur hann áfrýjað honum með skriflegri kæru til ríkisskattaneftndar innan 15 daga frá póstlagningu úrskurðar skattstjóra. Ríkisskattaneftnd skal úrskurða kærana innan tveggja vikna frá móttöku hennar, nema fresta verði úrskurði vegna ófullnægjandi gagna. Ríkisskattaneftnd sendir úrskurð sinn til gjaldanda, félagsmálaráðuneytisins, viðkomandi sveitarfélags og skattstjórans í Reykjavík. Úrskurður ríkisskattaneftndar er fullnaðarúrskurður um gjaldhæð. Ágreiningi um gjaldskyldu og gjaldstofna má einnig skjóta til úrskurðar félagsmálaráðherra. Heimilt er og að bera málið undir dómstóla.

15. gr.

Telji sveitarstjórn, að réttur hennar sé fyrir borð borinn að því er varðar álagningu landsútsvars eða skiptingu þess, getur hún leitað úrskurðar um málið hjá sömu aðilum og nefndir eru í 13. og 14. gr., innan þeirra kærufresta, sem þar eru ákveðnir.

16. gr.

Gjaldldagi landsútsvars er 15. ágúst ár hvert.

Sé álagningu af einhverjum ástæðum eigi lokið fyrir þann tíma, skal gjaldldagi vera 10. dagur frá póstlagningu tilkynningar um álagningu. Sama gildir um álagningu skv. 4. mgr. 12. gr.

Kæra eða málsskot frestar ekki eindaga landsútsvars né viðurlögum við vangreiðslu þess, en sé landsútsvar lækkað með úrskurði eða dómi, skal þegar endurgreiða það, sem lækkuninni nemur.

17. gr.

Sé landsútsvar ekki greitt innan tveggja mánaða frá gjaldldaga, skal greiða 1% dráttarvexti af skuldinni fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði, talið frá gjaldldaga, unz gjaldið er greitt að fullu.

Landsútsvar ásamt dráttarvöxtum má taka lögtaki, sbr. lög nr. 29/1885.

18. gr.

Félagsmálaráðuneytið innheimtir landsútsvör vegna Jöfnunarsjóðs.

Jöfnunarsjóður endurgreiðir sveitarfélagi fjórðung landsútsvars skv. 3. mgr. 10. gr.

19. gr.

Skattyfirvöldum og innheimtumönnum, svo og starfsmönnum þeirra, er bannað, að viðlagðri ábyrgð eftir ákvæðum almennra hegningarlaga um brot í opinberu starfi, að skýra óviðkomandi mönnum frá því, er þeir komast að í sýslan sinni um tekjur og efnahag gjaldþegna.

20. gr.

Landsútsvör skv. 3. gr. skal í fyrsta sinn greiða af hagnaði af rekstri ársins 1962. Landsútsvör skv. 1. tölul. 5. gr. skal í fyrsta sinn miða við heildarsölu á árinu 1962, og landsútsvör skv. 2. tölul. 5. gr. skal í fyrsta sinn miða við heildarsölu á árinu 1961.

Á árinu 1962 skulu aðilar þeir, sem um ræðir í 2. tölul. 5. gr., hafa skilað framtali og tilskildum gögnum um heildarsölu fyrir 25. nóv. 1962. Fyrir sama tíma skulu sveitarstjórnir hafa sent skattstjóranum í Reykjavík tilkynningar þær, er um ræðir í 11. gr. varðandi þá aðila, sem gjaldskyldir eru árið 1962.

Gjalddagi landsútsvara, sem lögð eru á heildarsölu ársins 1961, skal vera 31. des. 1962.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 69 28. apríl 1962 um tekjustofna sveitarfélaga, til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Í félagsmálaráðuneytinu, 5. nóv. 1962.

Gunnar Thoroddsen.

Hjálmar Vilhjálmsson.

AUGLÝSING

um skipulag í Bessastaðahreppi.

Eftir beiðni hreppsnefndar Bessastaðahrepps í Gullbringusýslu og tillögu skipulagsstjóra ríkisins, hefur ráðuneytið, samkvæmt heimild í 17. gr. laga nr. 55/1921, ákveðið, að lög nr. 55/1921 skuli taka til byggingarlóða í Bessastaðahreppi.

Þetta er hér með birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 5. nóv. 1962.

Emil Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Staðarhreppi, Skagafjarðarsýslu.

Fasteignaskatt í Staðarhreppi skal innheimta með 100% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 69/1962.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 69/1962, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 8. nóvember 1962.

Gunnar Thoroddsen.

Hjálmar Vilhjálmsson.